ל) [עווספעת פיין עיים], ב) [עיין תוס' לקמן לו. ד"ה והעדים], ג) [וע' תוס' ב"ב

ה: ד"ה אע"גן. ד) וכתובות

פו. ב"ב ה: לג.], ה) [קירושין נב.], ו) בס"ח: עירה,

ז) ולקמן לה.ז, ח) ולקמן לו.ז,

ט (מקמן כה:], יט [מקמן לה:], יש) עיי רש״ש, י) [מקמן לה:], יש) כשר בדעבד. כנ״ל יעב״ץ,

יב) [דף פז:], יג) [בערך חנך א], יד) צ"ל ובה"ג. רש"א, טו) [פ"ו ה"ו ע"ש לפנינו אימא

גליון הש"ם

רש"י כו דעל שם כנחמני כו' דעל שם שרבה. וכערוך ערך אכיי

ד"ה והילכתא

קלת בסיגנון א **טו**) [כתובות פא.],

ובל שום שיש לו. בטופסי גיטין של ה"ג כתוב שלריך לכתוב בגט וכל שום וחניכה דחית לי ולחתרחי משמע שלשון זה היו כותבין בגט ואין נראה לר"ת דזימנין דאתי לידי תקלה כשאין לו אלא

> שם וחניכה א לכך נראה לר"ת וכל שום שיש לו דקתני במתני׳ היינו כל שמותיו בפירוש א] ותיקן ר״ת לכתוב בגט אני פלוני דמיתקרי כך וכך כדאמרי׳ בגמראב שרה דמיתקריא ש מרים אחא בר הדיא דמיתהרי איה מרי גיי והא דקתני בגמ׳ בשמו שביהודה ושם דגליל עמו משמע קלת כפי׳ ר״ת: והוא דאתחזק בתרי שמי. שאלו לר"ת על מומר לעבודת כוכבים שגירש את אשתו ולא נכתב בגט אלא שם של יהדות ולא שם של עובד כוכבים והשיב ר"ת חלילה להזכיר שם עובד כוכבים בתורת משה וישראל™ והביא ראיה מדאמר בתוספתא (פ"ו ה"ו) גר ששינה שמו לשם עובדי כוכבים וגרש בו יא) כשר וה"ה במומרה דשם יהדות כשר אף לכתחלה וכתב חניכתו וחניכתה אמרי^י לקמןיט דכשר ופי׳ בערוךיג׳ אע״פ שלא נכתב שם מובהק^{ר ידי}וכה"ג מפרש^ד מתני' דבפרק בתרא (לקמן דף פו:) וכך היו נקיי הדעת שבירושלים עושים כן היינו שהיו כותבין חניכתו וחניכתה ה והא דקתני בברייתא דבסמוך דאינה מגורשת עד שיכתוב שם דיהודה ושם דגליל עמו היינו דוקא דאיתחוק בשני שמות בב' המקומות חד במקום הכתיבה וחד במקום הנתינה דהא לא קתני היו לו שני שמות ביהודה או שני שמות סתם שיגרש בשני שמותיו אלא כשיש לו שני שמות אחד ביהודה ואחד בגליל ש דאו לריך לכתוב שניהם מקום הכתיבה ומקום הנתינה דאותן שבגליל לא יכירו שם דיהודה ויאמרו שלא גירש ויוליאו לעז על בניה מן השני אבל בהוחזק בשני שמות במקום אחד כשר בדיעבד אפי׳ באחד מהן ואפי׳ בחניכה ומיהו לכתחילה לריך לכתוב שניהם אפילו כתיבה ונתינה במקום אחד כדאמר בסמוך רובא מרים

והלכתא כנחמני: מתני' בראשונה היה משנה שמו ושמה שם עירו ושם עירה *התקין ר"ג הזקן שיהא כותב איש פלוני וכל שום שיש לו אשה פלונית וכל שום שיש לה מפני תיקון העולם: גמ' אמר רב יהודה אמר שמואל שלחו ליה בני מדינת הים לרבן גמליאל בני אדם הבאים משם לכָאן שמו יוסף וקוראין לו יוחנן יוחנן וקוראין לו יוסף היאך מגרשין נשותיהן עמד ר"ג והתקין שיהו כותבין איש פלוני וכל שום שיש לו אשה פלונית וכל שום שיש לה מפני תיקון העולם אמר רב אשי יוהוא דאתחזק בתרי שמי אמר ליה רבי אבא לרב אשי רבי מרי ורבי אלעזר קיימי כוותך תניא כוותיה דרב אשי יהיו לו שתי נשים אחת ביהודה ואחת בגליל ולו שני שמות אחד ביהודה ואחד בגליל וגרש את אשתו שביהודה בשמו שביהודה ואת אשתו שבגליל בשמו שבגליל אינה מגורשת עד שיגרש את אשתו שביהודה בשמו שביהודה ושם דגליל עמו ואת אשתו שבגליל בשמו שבגליל ושם דיהודה עמו יצא למקום אחר וגרש באחד מהן מגורשת והאמרת שם דגליל עמו אלא שמע מינה הא דאתחזק הא דלא אתחזק שמע מינה יההיא דהוו קרו לה מרים ופורתא שרה אמרי נהרדעי מרים וכל שום שיש לה: שיש לה ולא שרה וכל שום שיש לה: מתני' יאין אלמנה נפרעת מנכסי יתומים אלא בשבועה נמנעו מלהשביעה התקין ר"ג הזקן שתהא נודרת ליתומים כל מה שירצו וגובה כתובתה פיהעדים חותמין על הגם מפני תיקון העולם יוחלל התקין פרוזבול מפני תיקון העולם: **גכו'** מאי איריא אלמנה אפילו כולי עלמא נמי דהא יְּיקיימא לן הבא ליפרע מנכסי יתומין סלא יפרע אלא בשבועה אלמנה אצטריכא ליה סר"א

ומיעוט שרה מרים וכל שום שיש לה משמע דבחד מקום קרו לה הכי והכי וכן משמע בירושלמי (פ״ד ה״ה) על הך ברייתא דהכא מתני׳ כשהיה

ביהודה וכתב לגרש את אשתו שבגליל או שהיה בגליל וכתב לגרש את אשתו שביהודה אבל אם היה ביהודה וכתב לגרש אשתו שביהודה כו' הרי זו מגורשת אמר רבי יוסי הדא דתימא בדיעבד אבל לכתחלה לריך לכתוב שניהם והכא עושה שם מקום הנתינה עיקר ושל מקום

הכתיבה טפל כדקתני עד שיגרש אשתו שבגליל בשמו שבגליל ושם דיהודה עמו כו׳' אבל בתוספתאשי עושה מקום כתיבת הגט עיקר'א

וכן איתא התם יש לו ב' נשים אחת בגליל ואחת ביהודה גירש אשתו שביהודה בשם שבגליל ואשתו שבגליל בשם שביהודה פסול ואם אתר

אני פלוני שביהודה עם השם שיש לי בגליל ב או שהיה במקום אחר וכתב אחד מהן כשר רשב"ג אומר אפי׳ כתב שם דיהודה בגליל ושם

דגליל ביהודה כשר ומהמם נמי משמע דבמגרש בגליל אותה שביהודה מיירי והשתא בראשונה היה משנה שמו ושמה קורא שינוי מה שאינו

כותב אלא שם אחד משני המקומות לפי שאין מכירין בו במקום אחר ודומה להם שינוי שמו ושמה וכן יש לפרש שם עירו ושם עירה והא

דקאמר בהמגרש (לקמן דף פו:) כתב חניכתו וחניכתה כשר וכך היו נקיי הדעת שבירושלים עושים כן משמע אפילו לכתחלה אין לריך לכתוב שניהם אע"ג דגבי מרים שבסמוך ובירושלמי אמרינן דדוקא בדיעבד כשר צ"ל דנקיי הדעת שבירושלים היו שמותיהן ידועים "ג וליכא

לעו ™ אי נמי כשהשמות דומין זה לוה שהכנוי דומה לשם לכתחילה כשר אף בכינוי: אין אדמנה נפרעת מנכסי יתומין אדא בשבועה. וא״ת

והא לא ניתנה כתובה ליגבות מחיים שיואמר ריש לקיש בפ"ק דבבא בתרא (דף ה.) חזקה אין אדם פורע בתוך זמנו ואמרינן התם הלכתא

כוותיה ואפילו מיתמי ליפרע בלא שבועה וי"ל דהני מילי ב"ח אבל אלמנה דאית לה בתנאי בית דין מתפים לה צררי אפי׳ בחוך זמנה כדאשכחן בפרק הנושא (כמובות דף קב:) דחיישינן בבנותיו טפי ללררי מבנות אשתו משום דכיון דאיתנהו בתנאי ב"ד אתפסינהו לררי וא"ת

והלכסא כנחמני. אביי דאמר גלוי דעתיה בגיטא לאו מלתא היא וזו היא אחת מהלכות של סימן יע"ל קג"ססי דהלכתא כאביי. ונראה בעיני "דעל שם שרבה בר נחמני גידל אביי בביתו ולמדו תורה שהיה יתום השיאו את שם אביו נחמני. רבה סתם הוא רבה בר נחמני: מתנר' ברחשונה היה משנה שמו

ושמה. כשהיו לו שני שמות אחד כאן ואחד במדינת הים היה מגרשה בשם הנוהג במקום כתיבת הגט ולא היה מקפיד לכתוב שניהם: מפני סיקון העולם. שלה יוליהו לעו על בניה מן השני לאמר לא גירשה בעלה שחין זה שמו: גבו' והוא דחסחוק הבל לה התחוק כהן שיש לו שני שמות אין לריך לכתוב וכל שום שיש לו ואפי׳ נודע לאחר זמן שיש לו שם אחר הוי הגט כשר שאין לנו אלא שם שקרא הוא לעצמו בפנינו והוחזק בו: יצא למקום אחר. שאינו ביהודה וגליל: מגורשת. משום דבאותו מקום לא היו מוחזקין שיהיו לו שני שמות אבל ביהודה היו יודעים שיש לו שם אחר לפיכך הולרכו כל שמותיו שהחזיק עלמו בהם לפניהם דבתר חוקה חולינן: ופורמת שרה. מיעוט בני עירסיי היו קוראין את שמה שרה: מרים. לריך לכתוב בגט שהוא עיקר והדר וכל שום דאית לה: בותבר' אין אלמנה נפרעת מנכםי חת כתובתה: חלח מומים. בשבועה. שלא נתקבלה כלום: נמנעו מלהשביעה. והיתה מפסדת כתובתה ובגמראי מפרש מאי טעמא: שחהא נודרת ליתומים כל מה שירצו. יבחרו להם דבר קשה להדירה בו כגון קונם מיני מזונות עלי אם נהניתי מכתובתי: וגובה לסובתה. ואם נתקבלה תחילה הרי היא נאסרת בכל מזון הילכך לא הות הדרה ושקלה דלא חשידא לעבור על נדרה: העדים חותמין על הגט. כל אלו מתקנות רבן גמליאל הזקן: מפני סיקון **העולם.** אכולהו קאי גבי אלמנה שיהו נשים נשאות לבעלים ולא

תדאגנה להפסיד כתובתן וגבי חותמין

מפרש בגמראים מאי מיקון איכא:

משום

כתב בשם הגאונים דנחמני שמו והיה בר אחוה דרבה בר נחמני ותלמידיה וכיון

דהוה שמיה נחמני אבוה דרבה בר נחמני לא הוה קרי ליה בכל שעה נחמני (עיין ברמב"ם פרק ו מהלי ממרים) והיי קורא ליה אביי בלשון ארמית כאדם שקורא אבי וסליק כאדם שקורא אבי וסליק ליה אביי:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תום' ד"ה וכל שום שיש לו וכו' ומיקן ר"ת לכתוב בגט אני פלוני דמיתקרי כך וכך כדאמרינן בגמרא. ע" יש"ש סי' טו בהעתקתו לשון ר"ת זה:

מוסף רש"י

י והלל התקין פרוזבול. כדי שלא חשתנו שבינוים. שתוחר שטרותיו לבית דין שיגבו מן שטרותיו לבית דין שיגבו מן הלוה חובו כל זמן שיתבענו, דהשתא לא קרינן ביה לא יגוש, שאינו תובעו כלום אלא הב"ד תובעו, שהפקירם הפקר והם יורדין לנכסיו (כתובות פט. וכעי"ז לעיל לב: וב"ב כז.).

מוסף תוספות

א. כי הכל יודעים שאין . לאיש זה חניכה אחרת. מוס׳ הכח״ם. ויוציאו לעז על הגט. מרים ופורתא שרה דכותב מרים דאתקריא שרה. הג״ל. לא יכתוב כלל. ד. גי' פי' הר"ן: שם עכו"ם. T לחוש לשם נכרית. רשב״א. אלא שמו שבישראל הנתון לו בכניסת ברית, וכל האחרים נכללים ב׳כל שום דאית לי׳, מאירי. ה. ששינה שמו. מרדכי. 1. [ו]שם ישראל לא גרע מחניכה, וכיון שכתב ׳וכל שום׳ בשביל שם מלכתוב שם עכו"ם עם כדת משה וישראל. פי׳ הר״ן. אך יש לכוללו בהדי כל שום וחניכה. תשו' ר"ת סי' כ"ה. אבל עי׳ בתום׳ הרח״ש שמובא לקמן ת. לכתחילה. ולא יותר. מרדכי. 10. ואין שם דגליל ניכר לבנ[י] יהודה ושם דיהודה אין ניכר בגליל. מרדכי. י. דאלמא שם של

מקום הנתינה עיקר. כ"ץ. ("ץ. מ"ט שמא דשעת כתיבה עיקר, דליכתוב גיטא לשם האיש המגרש ולשם האשה המתגרשת דאי שני אישתכח דלאו לשמה "א. מ"ט שמא דשעת כתיבה עיקר, דליכתוב גיטא לשם האיש המגרש ולשם האשה המתגרשת דאי שני אישתכח דלאו לשמה . כ. שמה ואחר של מדוב הבין הקרות בעום ביטה שם והיים והואם והואם והיים והיים שהו היי שה ליים שחתות מקום היים במ מיכתים, וכיון דבשעת פתיבה חליא מילחת, ע"כ בתר שלה דאתחזק בדוכתא האיכתים כיי ביטא אולינן, שטייק נסס הכמייה. ב. ונשוי אני אשה בגליל. כ"ן, "ג. אותו בשם המובהק, להכי סגי בשם חניכה לחוד. מוס׳ הלח"ש. T¹. ומה"ט נמי משומד א"צ לכתוב אלא שם יהדות בגט שהוא עיקר וכל ישראל קורין אתר כשם הזה. מוקי המליש, ועי לעיל גשם הריץ ומשנת "ל. 10. בינה לישבע. מוקי המליש. עיקר וכל עיקר וכל ישראל קורין אתר בשם הזה. מוקי המליש, ועי לעיל גשם הריץ ומשנת לה מהתם. מוקי המליש. יוֹט. גבי הא 10. [ד]הו"א. מוקי המליש, יוֹ. הוא דבעיא שבועה. מוקי המליש. יוֹוֹ. יייל דאפיי שמעיי לה מהתם. מוקי המליש, יוֹט. גבי הא

הא דפריך בגמרא מאי איריא אלמנה כו׳ לימא דנקט אלמנה אע״פ שהוא מוך זמנה מו וי״ל דטפי ה״ל לאשמועינן בדבר שאינו חנאי ב״ד כגון בבעל חוב לאחר זמנו מבאלמנה מד אע"ג שהיא חוך זמנה כיון דאים לה בחנאי בית דין: מאי איריא אלמנה אפי' כ"ע נמי. ואי משום דבעי למיחני סיפא דנמנעו מלהשביעה הוה ליה למיחני אין נפרעין מנכסי יחומים אלא בשבועה ונמנעו מלהשביע את אלמנה ומשני אלמנה אינטריכה ליה והוי חידוש באלמנה טפי מבבעל חוב ולכך נקט רישה נמי באלמנה: אלכובה איצטריכא דיה. וא״ת אלמנה נמי תנינא בהכוחב (כסובות דף פו.) הנפרעת מנכסי יחומים לא תפרע אלא בשבועה וי"ל דאיכא לאוקמא בגרושה אע"ג דבכתובות פ׳ אלמנה (דף מ:) אמרינן דגרושה נמי בעי חן מ״מ לא שמעינן מינה אלמנה דגרושה ד להיכא חינא הויא אחר זמנה אבל אלמנה אית בה תרתי דתוך זמנה ואיכא נמי חינא ועוד "ח דדרך תנא להשמיענו כשאין לריך להאריך בשביל כך יותר אע"פ שכבר השמיענו במקום אחר כדאשכחן בריש ברכות (דף ב.) יש ובשאר דוכתי:

שני שמתתיו אלא יוסף בלבד כאשר היו קורין אותו במדינת הים ה"ל שינה שמו ופסול. ואע"פ שהעדים מעידים עליו ומכירין אותו הוא פסול מפני שיש בו שינוי השם שקורין לו בא"י ולא תקן שיכתבו בגט וכל שום שיש לו אלא שיכתבו כל שמותיו בפירוש פלוני הנקרא פלוני ואם היו לו ג' וד' שמות צריך להזכיר את כולן בפירוש ומסתייע פתרון זה ממאי דאמרי' היו לו שתי נשים א' ביהודה וא' בגליל וגירש את אשתו [ביהודה] בשמו שביהודה ואת אשתו בגליל האו האמר. היה של היה בשם א ביותרו או בלל הגל להיה של ביותרון בשנה שבתיהו הוא אשהו שבגליל בשמו שבגליל השם בבליל בשמו שבגליל אינה מגורשת עד שיגרש את אשתו שביהודה ושם הגליל עמו ואת אשתו שבגליל בשמו שבגליל ושם שביהודה עמו אלמא שצריך לכתוב שני שמות פיי פלוני הנקרא פלוני ואע״פ שביהודה מגרש את אשתו צריך לכתוב

שביהודה עמו אלמא שצריך לכתוב שני שמות פ"י פלוני הנקרא פלוני והערף שלוני הנקרא פלוני והערף שביהודה מגרש את אשתו צירך לכתוב שני שמות פ"י פלוני הנקרא פלוני ולא שצריך לכתוב שני שמות פ"י פלוני הוא ילך שם ויערער עליה ויאמר להם זה שמי ולא כתבתי דב הוא מגורשת ואיצים שידענו בבירור כי הוא הגט לכך צריך לכתוב שני השמות ואם לא כתב את שניהם אינה מגורשת ואע"פ שידענו בבירור כי הוא הגט לכך צריך לכתוב שלו מיו שמות אם לה כתב את שניה מגורשת ואע"פ שידענו בבירור כי הוא הגט שברי המנוי שברי המון שמסר אחד מן השמות שכך התקין ר"ג הזקן ולקמן נמי אמרי שלו שני שמות א' כאן וא' בא"י צריך לכתוב ולוני הנקרא פלוני הנקרא פלוני הנקרא פלוני ולא שיכתוב פלוני וכל שום דאית ליה. אמר רב (אשין והוא דאיתחזק בתרי שמי פ"י אם ידעו במדינת יים שיש לו שני שמות א' כאן וא' בא"י צריך לכתוב ויוסף הנקרא שמו שינה שמו אחרי שלא ידעו לו זה"ל שלא התקין ר"ג התקין ר"ג אלא בשידעים בבירור שיש לו שני שמות אבל אם לא ידעו ואיגלי מילתא שיש לו אידעו לו שה שביתודה בשמו שביהודה ושם דגליל בשמו שבגליל בשמו שבגליל בשמו שבגליל בשמו שבגליל בשמו שבגליל שם שיש לה פ"י כיון שהיו קורין לה בשני שמות אבר לה רובא מרים ופורתא שה אמרי שהרוב לה ולא לא וא שהיו קורין לה בשני שמות אבר לה רובא מרים ופורתא שה אמרי נהרדעי מרים וכל שם שיש לה פ"י כיון שהיו קורין לה בשני שמות צריל לה רובא מרים ופורתא שה אמרי נהרדעי מרים וכל שם שיש לה ולא שה ווירש בא מה קורן לה בשני שמות אבר לה רובא מרים ופורתא שה אמרי נהרדעי מרים וכל שם שיש לה ולא שה וו קורין לה בשני שמות צריל לה וומר א מרים ופורתא שה אמרי נהרדעי מרים וכל שם שיש לה ולא שה וורים בה כיון שהיו קורין לה בשני שמות צריל לה וובר אמרים ופורתא שה אמרי נהרדעי מרים וכל שם שיש לה פ"י כיון שהיו קורין לה בשני שמות צריל הוב מרים ופורתא שה אמרי נהרדעי מרים וכל שם שיש לה פ"י כיון שהיו קורים לה מרים ופורתא שה אמרי נהרדעי מרים וכל שם שיש לה פ"י כיון שהיו קור לה ביון שהיו הוב מרים ופורתא שה אמרי נהרדעי מרים וכל שם שיש לה פ"י כיון שהיו לה הוב אוביה בה ביון שהיו לה ב"ל מוב ב"ל מוב ב"ל מוב"ל מיום ב"ל ב"ל מוב ב"ל מוב מרים ובים ב"ל מוב ב"

אותו שם הכתוב בגט ואין לו חניכה וכשכותב בגט וכל שום וחניכה נראה זה הגט של אדם אחר שיש לו אבג מיי׳ פ״ג מהל׳ גירושין הלי יג סמג נ טוש"ע אה"ע סיי סעי א: קכט

טעי עו. בא ד מייי פט"ז אישות הל"ד עשין מח טוש"ע אה"ע סי׳ נו מעי' א: מני' שם הלי"א

טוש"ע שם סער' יט: בג ו מיי פ"א מהל' גירושין הל' טו סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סיי קלג סעי א: בד ז מיי׳ פ״ט מהל׳ שמטה

כלי מו: בה ח מיי פי"ד מהלכות מלוה הל' א ופי"ז שם הלכה ב וופי״ח מהלי אישוח הי"ט] סמג עשין פד טוש"ע חו"מ סי' קח סעי' ג:

פסקי רי"ד

משנה שמו ושמה התקין ר"ג הזקן שיהא כותב איש פלוני וכל שם שיש לו אשה פלונית וכל שם שיש לה כו' ולא שהיה מתכוין לשנות שמו בעת כתיבת הגט שאם שמו בעוז כוניבון הגט שאם לא יכירו שמו אין רשאים לכתוב לו גט כדתנן בגט פשוט (קסז.) כותבין גט לאיש אע״פ שאין אשתו עמו ושובר לאשה אע״פ שאין . כעלה עמה וכלבד שיהא בעלה עמה הבלבה שיהא מכירן פי' שיכיר שם האיש ושם האשה וההכרה היא כדאמרי׳ התם כל שהוחזק שמו בעיר ל׳ יום אין חוששין . לו אלא כגון שנסע מא״י והלד למדינת הים ובא"י היו קורין אותו יוחנן ובמדינת הים החזיק שמו יוסף וכמו שהיה הוחזק כך כתבוהו ואע״פ שבא״י היו קורין לו יוחנן לא היו חוששים לכתוב יוסף הנקרא יוחנז אלא יוסף יוסף הנקוא יוחנן אלא יוסף לבדו וכיון שהוא החזיק שמו במדינת הים יוסף ל' יום במוימו ווים יוסף ל יום אין כאן משום שינה שמו ושמה שהרי שם זה היה החזיק לעצמו וכשהיה שולח גט זה לאשתו בא"י שהיו עדים להעיד שאנו מכירין י יוחנז בעלה של אשה זו והוא שכתב יוסף מפני שבמדינת . הים החזיק שמו יוסף והאשה וכו׳ פי׳ כשהיו כותבים יוסף בלבד ושולחי' בא"י היו צריכים עדים להעיד שזהו יוחנן כמו שפירשנו ויש לחוש שמא ימותו העדים או ילכו להם למדינת הים ואח״כ יבא הבעל ממדינת הים ויערער ויאמר לא גרשתיה אני שהרי שמי יוחנן והם לא ידעו שבמדינת הים היו קורין לו יוסף ויוציא לעז על בניה מן השני לפיכך התקינו שיהא כותב איש חלווי וכל שח שיש לו. וו"ל שאין זה פתרון כמו שאנו עושים וכותבים בגט וכל שום וחניכה דאית לי שאם כלום. שאם כתב במדינת הים יוסף וחניכה דאית לי ירם יוסף וווניכוז דאון יעריין יכול לערער אם אין עדיים שיכירוהו שיכול לומר אני לא כתבתי זה הגט שמה אני לא כתבור ווויוגט שבווו מועיל וכל שום דאית לי להוכיח כי זה כתבו שהרי שמו יוחנז ובגט כתוב יוסף שפוי וווגן ובגט פונוב יסן לפי׳ נ״ל לפרש שכך התקין שיהו כותבים איש פלוני וכל שם שיש לו כלומר שיכתבו הנקרא יוחנן ואם לא כתבו